

Quarta derrota consecutiva d'un Olot que continua sense aixecar el cap

Mas iguala el gol inicial de Valentín i els garrotxins donen mostres de poder emportar-se algun punt, però dues dines de Gallego acaben amb les esperances locals. La continuïtat de Martín Posse està qüestionada

L'Olot es va veure sorprès pel Cornellà al Municipal.

Sembla el dia de la marmota. Un dejà vu. Entre el partit de fa pocs dies a Alcoi i el d'ahir, hi ha ben poques diferències. En tots dos, l'Olot va fer mèrits suficients per no acabar derrotat, però la manca de punteria i la major efectivitat d'un rival més entonat va acabar amb les seves esperances. Amb el Cornellà, tres quarts del mateix. Els de Posse, amb un onze revolucionari, van sobreposar-se a la diana inicial de Valentín, van empatar amb un gol de Marc Mas i van arribar al descans amb bones sensacions. Però va passar el que va passar: Enric Gallego, amb un doblat, va llençar per terra les esperances de culminar la remuntada. Una derrota que fa mal. La quarta consecutiva, la classificació que no millora i la continuïtat de l'entrenador que comença a penjar d'un fil.

Amb el juvenil Aspar sortint d'inici i una defensa de tres, l'Olot va

saltar al camp disposat a sumar un bon resultat que el permetés aixecar el cap i encarar el futur amb optimisme (diumenge visita l'Ebro i després l'esperen uns rivals terribles). Valentín va fer el 0-1 massa aviat, però els garrotxins van anar de menys a més. Per empatar (obra de Marc Mas al 29), però també tenint la pilota i gaudint de més i millors ocasions per fer pujar el segon al marcador. Com ara Héctor, que abans del descans a punt va estar de sorprendre a Craviotto.

Va rentar la seva cara el Cornellà amb el pas pels vestidors, però l'Olot seguia a la seva, disposat a vendre ben cara la seva pell. Uri no va marcar de vaselina al 49 per ben poc, mentre que les clares ocasions d'Alfredo, Barnils i Pedro no van entrar de miracle. Quan millor estaven els de casa i a un quart d'hora del final, gerra d'aigua freda. Una setmana més. Aquest cop, el botxí va ser Enric Gallego. Primer, per fer l'1-2 al 76. I després, per rematar la feina al 94 executant un contracop. I això que Héctor, entre totes dues dianes, havia tingut una boníssima ocasió per tornar a igualar la balança. De nou, però, sense fortuna.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2017/11/02/canvi-horari-octubre-2017/876939.html?utm_source=rss